

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968067184/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

men med stor Ziirlighed og paa en eiendommelig Maade, hvilket klædte hende meget godt. Hendes Træk vare fine og regelmæssige, og hendes Kinder farvedes af den Rødme, der dog langt fra var saa stærk, som man, efter hendes Ophold i den friske, blomstrende Skovnatur, skulde have troet. Derimod var der et usædvanligt Udtryk i hendes blaae Øine, der syntes at minde om de rene Bjergvande, naar ingen Storm eller Vind bevæger dem, og naar den skyfri Himmel speiler sig deri.

Barlow fortalte nu ogsaa til hende, hvorledes de vare komne paa Vildspor i Skoven og havde været nærved at døe af Hunger. Hun stod da op og bad dem træde indenfor. Hendes Fader og de Andre vare borte, fortalte hun, for at være tilstede ved den ugentlige Forsamling hos de af Brødrene, der boede længere nede ved Floden; men hun var bleven hjemme hos sin Moder, der ikke befandt sig ganske vel.

»Har De da flere Brødre, der ere bosatte her i Egnen?« spurgte Fulton.

»Hvorfor siger Du ikke Du til mig?« spurgte hun forundret. »Vi have mange Brødre og Søstre,« blev hun ved, »men de have opslaaet deres Boliger længere borte ved Flodens Bredder.«

»Sandsynligviis er det en Colonie af Qvækere, der har bosat sig her,« hviskede Barlow til Fulton.

Før de gik indenfor, havde Fulton endnu Tid til noget nøiere et betragte Huset udvendig. Det var ikke meget stort, men det saae smukt ud og syntes ligesom indsvøbt i en Dragt af Vedbønd og vilde Ranker, der snoede sig rundt om de udvendige Vægge, saa at kun Vinduerne vare ubedækkede deraf. Taget var begroet med Mos. Bag ved Huset

laae der en stor Have, og længere borte viste sig adskillige Grupper af Træer, der vare adskilte fra den egentlige Skov, og der uden Tvivl havde staaet i Læ for Efteraarsstormene; thi deres Løv havde endnu ikke ganske tabt den grønne Farve.

Abigail Milburn, saaledes hed den unge Pige, førte nu sine Gjester igjennem en Gang ind i et lyst og smukt Værelse, hvor der brændte Ild i Kaminen, og hvori Alt, uagtet Møblerne ingenlunde vare ziirlige, vidnede om Reenlighed og Velstand. Derefter hentede hun Maiskager tilligemed nykjernet Smør og Hvedebrød, hvilket hun satte paa Bordet, hvorover hun først havde breddt en snechvid Dug. Kort efter bragte hun ogsaa et Stykke røget Oxebryst tilligemed en Krukke Æblemose.

Da Alt saaledes var tilberedt, bad hun de Fremmede at tage Plads, hvilket de ikke lode sig sigt to Gange; og enten det nu var Hungeren, der var Aarsag dertil, eller Anretningens egen Godhed, eller det — hvad man snarest kan formode — var en Følge af begge Aarsager tilsammen: saameget er vist, at det forekom de tre Vandrere, som om de aldrig i deres Liv havde deeltaget i et herligere Maaltid.

Abigail sørgede ogsaa for, at Fultons lille Hund kunde tilfredsstille sin Hunger; men da Maaltidet var til Ende, hentede hun en Kurv, der var flettet af Siv og som hun havde fyldt med Æbler og Ferskenner. Disse fortjente aldeles ikke den Dadel, som saamange Reisende have udtalt over Frugterne i de forenede Stater, at de som oftest ere smagløse, og det vilde uden Tvivl have været vanskeligt at finde